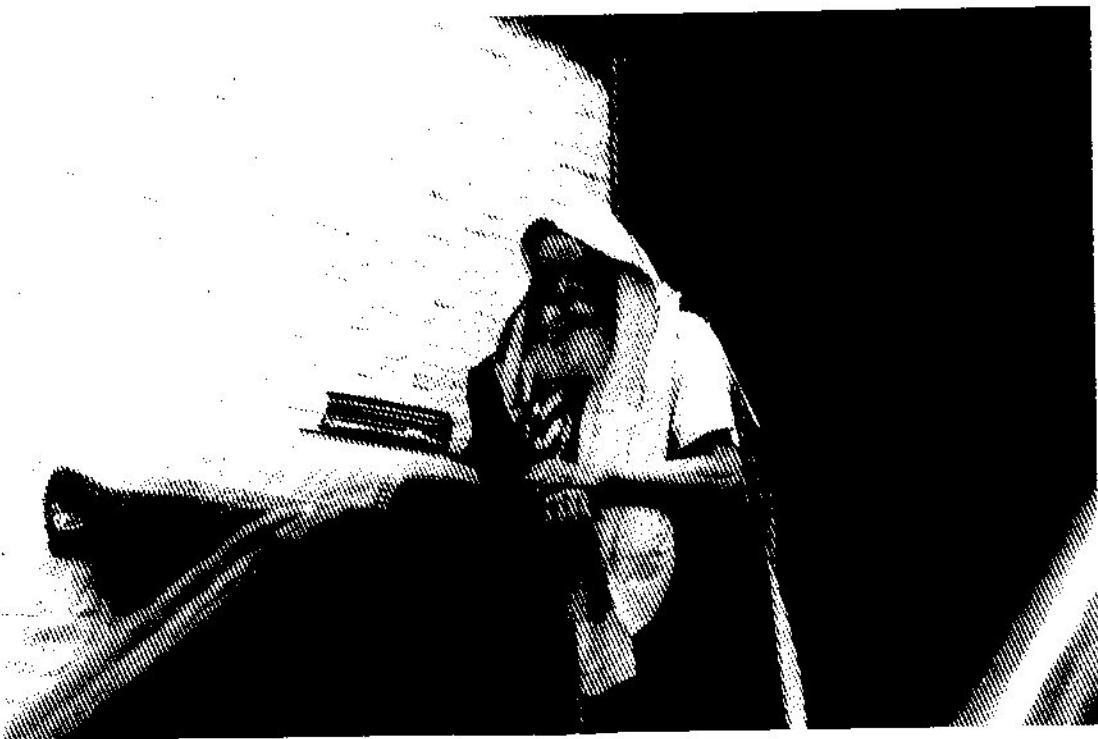

טַרְנוּ

ר' שבט - לאחר תפילה מוסך

יום שישי ג' שבט:

היליה נרו טיל סקאר מעירק על ארץ ישראל ובבוקור לפני חפילה שחורת ושלח מסר מיוחד מהרב לפרסום בא"ק בפרט ובכלל העולם בכלל:

'שבת שלום ומברוך'. וכפס' ז' תורהנו הקדושה, תורה אמתה: ובו רוחם שוחחותכם אלן השבתות, ובככל הלכה – לשון ברורה: שנודה נראה ונגנית.

ובאותו ענין: בגיל המצב בעולם ובאה"ק, פחדו מטפּר נשים לישוע ולהשתחף בכנס נשי ובגנות חביד המתקיים בעיר 'מיניסטפא' ואחרי התפילה שחורת מסר הרבי ע"ז הרים' גל' :

'אובי א גוי פון דארטן טוט וואס ער טוט וויל ער גלויבט אין זיין גנטשען, כל שכנן וקל' הווד או איזין וואס גליבן אין זעם אויבגעשטשן דארפּן טאן אלין אויב צו באזוייען זיינר בסחון – און ניטס חסידשולם טאן איזין איזין ואס באזוייען הנדר הבטחן. במילא דארך מון ישן או ז' אלען וואס האבען גנדארפּט פארן – זאלן פארן און מיאל זען או ס'זאל צוקומען אן.'

הרבי הוסיף, שישלה Dolrim – שליחות מצוה לצדקה, לאלו שנסענו.

לפני תפילה מנהה נכס חותן לקבל סיורו והרב בירכו כרגיל, ונחת לו מטבחות לצדקה.

יום רביעי ר' ז' שבט:

תפילה שחורת התולה נהוג בר'ת, ב'הלי' שילבו ניגנים כרגיל, לקי"ת ירד הרבי לעלייתו – כשלוקח בידו את הסידור. בעת אמרות יהלומי ליה הרב את ספר התודת, ולאחר שהכנסה לארון הקודש – יצא מבית הכנסת.

כעבור כרבע שעה ירד הרבי לתפילה נוספת, בדורכו למקומו שר הקהיל – וכאשר עלה על הבימה הסתובב הרבי לעבר הקהיל ועודד את השירה.

-node, שאחרי התפילה מסר הרבי ע"ז הרים' ג' בקשר לאטימת החדרים בא"ק, כי למרות שכן כל מקום לפחד וכhalbת, למעשה יש נהוג ע"פ הוראות הג"א כי א) זה הרוי מרגע את הנשים – שיוכלו לשון במנוחה, ב) כשהאתה רואה שמתכוונים – הוא נחלש.

הניגון של ימים אלו הוא עוצבו עצה וחופר והרב מעדונו כשנכנס ויצא לתפילות.

בליליה החקימיה החוווזות חסידים לוגל וראש חדש משולבנית בשמחת סיום הלכה ברומב'ם.

יום חמישי ב' שבט:

הרבי נסע לאهل.

יום שני ו' שבתו:

הרבי נסע לאهل.

יום שלישי ז' שבתו:

באופן פתאומי חילק הרבי שטרות לצדקה אחר תפילה
מנחתה.

יום חמישי ט' שבתו:

יצא לאור קונטראס י"ד שבט – תונש"א.
הרבי נסע לאهل.

לעת ערב שב הרבי מטהויהל, בהיכנס היה מלא וגדרש
והציפיות הורגשה במיוחד סמוך לעמוד של הש"ץ, שהרי
הרבי עתיד לעמוד לפני המבכה בתפילה ערבית.
גם החלקים האחרים של ביהכ"ס, ובכללו זה המכובאות
ומהעברים היו מלאים במונוי חסידים. זאת, מפני שהשכונה
על כך שלאחר התפילה תתקיים חלוקה של מאמר עשתה
לה כנפים ונודעה בכל השכונה וגם ברחבי העיר.

תפילה ערבית – ליל י"ד שבט

גם בכניסה לבית הכנסת נתן מטבח לצדקה לידיה
שעמדה ליד המדרגות.

שבת קודש פ' בא, ד' שבתו:

בהתוועדות הייתה החיקסת מפורשת לאירועי הימים
האחרונים כשותבי חורז ומוגבש את העובדה שהקב"ה שומר
ומשוויח במיעוד על ארץ הקודש, וקרוא להנbir את הבתוחן
הגמר בהשיות.

בתוך הדקרים הללו הוסבו דיווקים שונים, בפנימיות
הרביים, בכתב האומר על ארץ ישראל עיני ה' אלcker בה
מרשת השנה ועד אהורת שנה", וכן נאמר כי אלו שנפצעו
בodium יתורפו ברופאה שלימה כך שלא ישאר מהפגעה
שם ושם.

קולם لكن, בתחילת התוועדות היה הסבר נרחב על
הקשר המיוחד של פרשת השבע, כה מודרך על היציאה
בפועל ממצרים, עם הגואלה שלימה. הרבי פריט וביאר
את הדברים זו ביחס למחילת הפרשה ("בא אל פרעה")
והן ביחס לשיממה (בעניין מצות תפילין), ועוד.

במהשך אמר הרבי כי מכין שיש ללמוד הוראה בעבורות
ה' מכל דבר המתרחש בעולם, יש לבאו מה יכול כל ייחוד
ללמוד מההמתרחש לאחיזה מבחן הנברות ארץ ישראל'
שנפשו על כל מה שמוגן לאرض ישראל'.

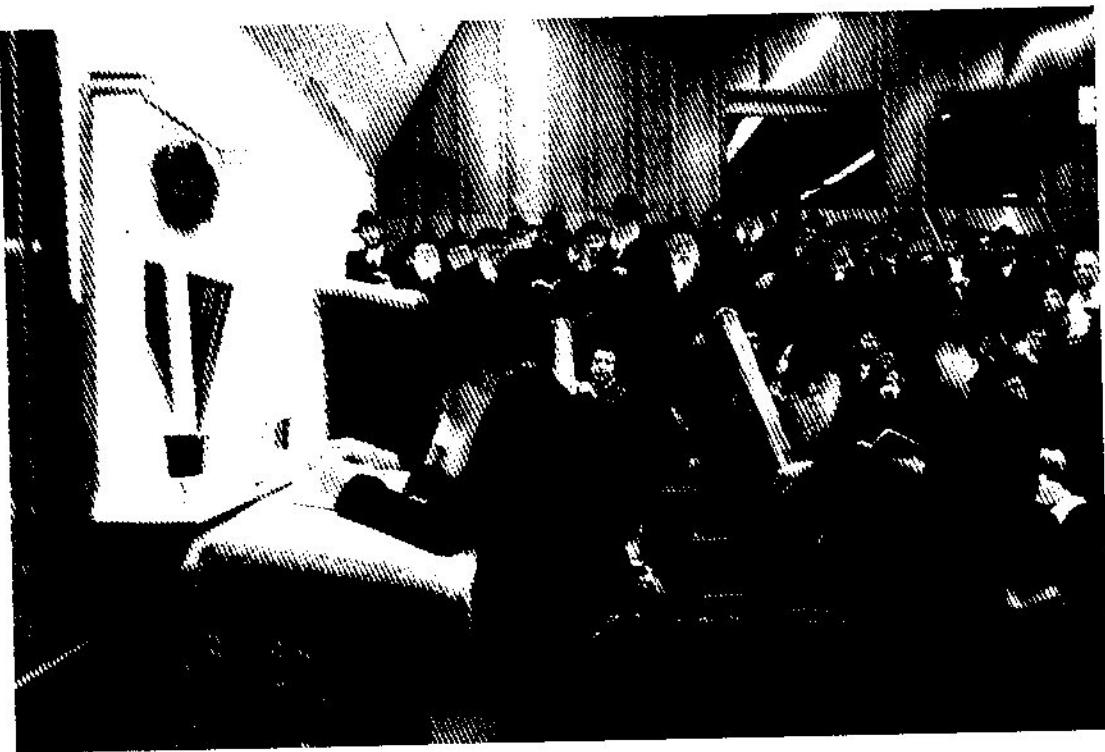
חלק מיוחד של התוועדות הוקיש למיחול אחד
השבת – יום הילולא, העשiri בשבע שיחול ביום שישי
הקדוב. הרבי קרא להחכמון כראוי ליום הגדול ולנצל כרעיו
את הימים עצמן. אךenan היו בטורם הדברים ביאודים במלוטו
של בעל הילולא כך אדמור מוהר"ץ נ"ע שבימי קבלה
הפקת המעניות חזקה תנופה רבתיה, כאשר דברי חסידות
תורגם לשפות אחרות, והוא עצמן, ז"ע, התישב בארכ"ב
'חזי כדור החתון'.

בין השיחות שרו ניגוני שמחה והרבי עודד פעמים רבות
בחנפת ידיו הק' ובסיטום, אחורי חילוק המשקה, התחליל לנגן
את ניגון ההקפות לאביו ז"ל.

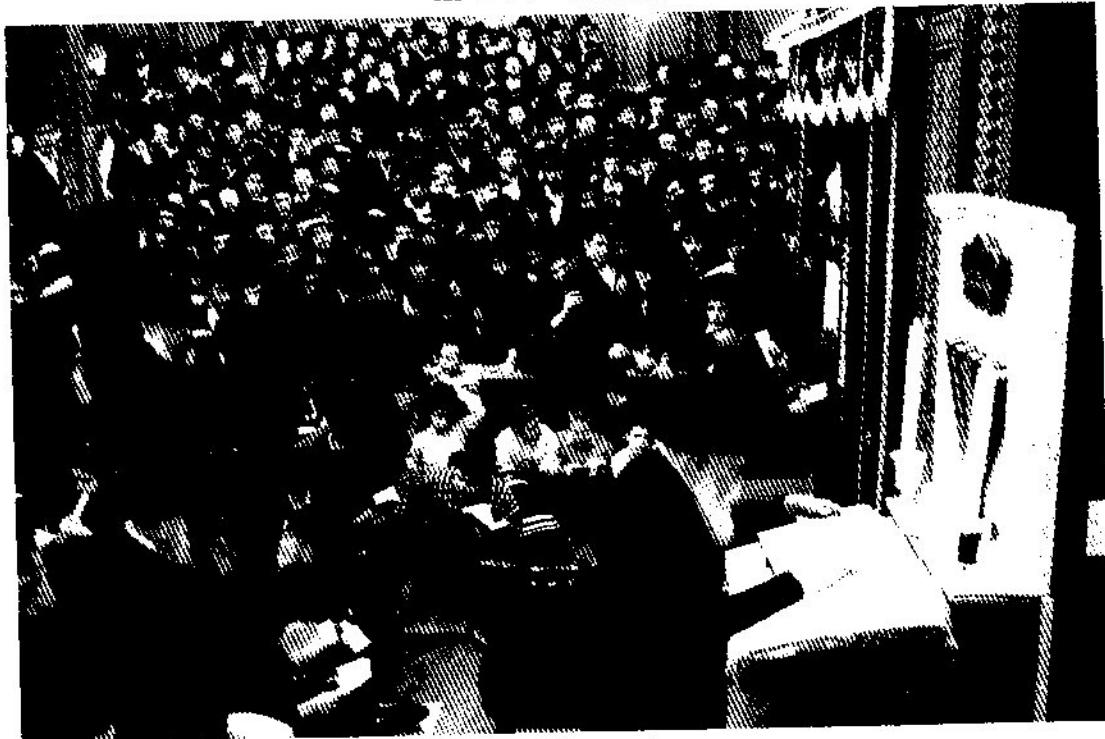
בין השיחות ניגש לרבי הרה"ת ר' יוסף נימוטין ע"ה
אשר ביקש בקשה מסוימת. הרבי בירכו כשחין ונזכר על
פני הק' גנותו את צלחמת המזונות. הלה חילק את תוכנה
מיד בין המשתתפים בתוועדות.

יום ראשון ה' שבתו:

חלוקת הדולרים ארכה כשלש שעות. בחלוקת ענה הרבי
שוב לשאלות וביבס בקשר מסוימת. הרבי בירכו כשחין וגייל את דעתו
הברורה שאין מקום לפחד ואין להמנע מנסעה לאرض בימים
אלן.

הפליה ערבית - ליל גיד שבט

הפליה ערבית - ליל גיד שבט

רישות ארנו נפלואו' בעולם כולם ובמיוחד בארץ ישראל.
הAMILIM האחוריות של המאמר הן – "זהו שעה נסים לאבותינו והכשה הוא שיחי' גם בזמנ הזה צ'ו".
שעות רצופות עמד הרביה על גלוי ה' וננתן לכאריא את המאמר ובו שורת הצדקה. למרות הקורע העו שורר בחוץ אותן שעות וום הקהל לא הרכ מכל רתבי העיר ואיש לא נהרעה מלבהיא גם עולמים ריכם.

חלוקת התקינה, כאמור, במקומות בו ניתנים השטרות בכל ים ראשון, ובນיטים התנהלו בבייחמ"ד הגדול מנהגי היום. אחד ה' חור לפני הציבור חלק מהמשך באתי לבני' תש'י, הציבור למד משניות ואט ואט נוצרה חברות לומדים במאמר החדש. בחולף הזמן, התקבעו החברות יהוד התחוועדות חסידית בראשות זקני החסידים והמשפיעים שליט'א, וכן התקינו התעוועדות מרכזיות ל'תימנים' בבייחמ"ד יובב תורה' וב'אחי' תורה', כאשר בסוף למשפיעי היישיבה הקבוציים מנצלים התמיימים את שותות של האורחים כדי להנות משפיעים。

חלוקת גמשכה כשלש וחצי שעה וכסיומה לך הרב ארבעה אמרים ונפה לחדרו.
לפני כניסה לגע'ת הבחן הרבי בדף ניר המונח על הדצפה, א' הרים את הדף והרב שאל אם לא כחוב עליו כלום וכשונעה בשלילה נכנס לחדרו.

שעות ארכות המשיכה בראשות חסידות חסידית בראשות המשפיעים הרה'ת: ר' אברהם דריין (מאיו) (ע"ה) ובחליטה ר' מעניאל פוטערפאט שי', ר' אליעזר גנט שי', ועוד.

יום שישי - י"ד שבט:

עיפים שהוא מהמתנה בתור למאמר, הלימודים וההתוועדות במשר ליל אשש, השכימו הכל לקרה תפילה שחורית. הרבי עתיד לעבור לפני התيبة ולפני התפילה יש להספיק טבילה טהרה ולימוד חסידות ובכלל זה – פרק תזיא ממפורט במנאי היום שנקבעו ע"י הרבי. לקרה השעה עשר, שעה התפילה, הייתה שוב צפיפות גדולה בבייחמ"ד שהרגונה במיוחד ליד נוגל המורה.

התפילה עצמה הייתה בתהוועדות מיוחדת, באווירה מרגשת של האונה וציפה דורכה, לשמע את מילות התפילה, יוצאות מפי הקודש בנעימה הקדשה ולראות מקרוב מנהגין, הילכות והליכות.

בתהילים אחר התפילה הגביה הרבי את קולו כשהגין לפוסקים יודה בשלום.

חפילת מנוח החפיל הרבי במקומו הדגול ולבירביה ניגש אל עמוד התפילה (חלקו העליון של העמוד הוחלף היום בלוח ומנותר שיש עליה עיטור בצורת כתר).

הקהל העצום השתקוק והכל השתדלו להטוט און לתפילה בעימה הקדשה המיוחדת מבניה. אחרי התפילה, אמר הרבי את המשניות והקדושים כנהוג ואחר כן הייתה הכרזה 'צשנית' על חלוקת המאמר. הגבאי הכריז על חלוקת המאמרים ע"י הרבי بعد דקota ספורות וכי החלוקה תתקיים באוטו מקום בו נערכת חלוקת השטרות לצדקה מדי ים ראשון.

הרבי נכנס לחדרו וכעבור דקota ספורות החלה החלוקה. המאמר הוא של כי' אדרמור מוהושיב נ"ע על הברכה ברוך שעה ניסים שנאמר בשנה תרס"ד, על הרכינה המהרביה נדפס התאריך: י"ד שבט ה'תנש"א (אה צילום). תוכן המאמר הוא ביאור רחוב על המשמעות הפימית של נושא הניסים והוא מבאר באריכות את ההבדל בין גילוי האלוקות בניסים שמעל לטבע וניסים המלובשים בטבע וכוחן הדרבים מבוארם עוד נשאים יסודים בחסידות. ומאמרי חז"ל שונים מוארים באור החסידות.

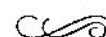
אי אפשר היה שלא למצוא בחלוקת המאמר גם את הקשר האקטואלי לאור הניסים והנפלאות של 'שעת ניסים'

ספריו – אוצר החסידים – ליבוואויש

מאמר

ברוך שעה ניסים

- תרס"ד -

י"ד שבט ה'תנש"א

ברוך שעה ניסים – המאמר כי' אדרמור שליט'א חולק ביר"ד שבט – ביום המתנה ליטים בפרט הפרסי...
ברוך שעה ניסים – המאמר כי' אדרמור שליט'א חולק ביר"ד שבט – ביום המתנה ליטים בפרט הפרסי...

שבת קודש פ' בשלת, י"א שבת:

במשך השכת נראת ש' ע"ז' כבימי המועדים, בתפילה נכח קהל עצום והודוק היה גדול מאד, אך כל אלה לא הפריעו לאוירא המרוממת, בתפלות שליבו העוברים לפני התיבה ניגנים שמאים והרבי עוזר בידו הך.

שנכנס הרבי לתפילה שחירת היה בסידורו המאמר שולק בליל י"ד שבת.

בקראיית שירתם שיריה"ת עמד הרבי כשפנו לעבר הבעל קורא כSEMBIT חלפות בחושש ובבעל קורא, אחר קריאת השירה הסטוכב הרבי והמשיך לעמד כשפנו למותה, התהוועדות השבת, שהיתה, למעשה, גם התהוועדות יומם ההילולא נפחחה בדברים על כך שבשכת שירה רוזה שמחה מיוחדת ולאחר מכן הוסבו המעלו הנוספות של השבת.

שבת שירה, יום ההילולא י"ד שבת (חחל בערב השבת) וריה לאילנות בט"ז שבת (שבוע שמחברן מהשבת) – היו הנושאים המרכזיים בתהוועדות.

הרבי דיבר על פעולתו המיחודה של בעל ההילולא להפין הטעות בכל מקום גם ביחסה, עמד על כך שהרבו נرم בשמו ועורר להגביר את הפצת המיעינות תוך חיוק האמונה כי הגאותה קרובה לבוא.

אחרי השיחה הורה להרהיית ר' שלום זובר גראדעקי שי' לומד 'לחימן'.

בשיחה השנייה דובר על ט"ז שבת. הרבי עמד על הקשר של יום והל' בשלוח ואהיכ עמד על ההוראה שיש למלוד בעבודת הי' מוחונים של שבעת המינים. בן עורר על חיוך המונגן לאככל ביום זה מפירות ארץ ישראל והזכיר כי נהוג לאככל גם הרובים.

בהקשר זה היה ביאור בדבריו חז"ל – "...וחנינה בני דיו בקב חורבין מערכ שבת לעיר שבת" והרבי עמד על כך שרבינו חנינא בן דוסא היה 'מלומד בניסים'. אם מתחבונים – אמר הרבי – ניתן לראות את הניסים ואיזו יראו את נפלאות ההשגה העליונה וכיורו כי הניסים מתרחשים לא רק בשעה שנייה אחד יורה וגוי אחר יורה מולו ומוריד את מה שהדראשו ירת...

[אחר צאת השבת נודע כי בדיק באותם רגעים נרו לאה"ק טילים עירקיים וה'פטרוישט' האמריקאים הצליחו לירות את כולם...].

בשיחות הבאות, השלישית והרביעית, דובר על כך שמהאמור שולק ביום ההילולא – בתוספת שני שטרות לצדקה, כפליים לתושיה – יש להפיק הוראות למעשה

תפילה שחירת – י"ד שבת

מיד אחרי התפילה המשיכו במוגני היום. כותבים פ"ג, מוסרים אותו ("המוציאות") ומזהירים לנוטע לאוהל. ערב שבת היום יש להספיק גם לצאת ל'מבצעים'...

לפני וסיומו למקומו נתן הרבי סיור לחותן ובירכו. לקרהת הצהרים נסע הרבי בעצמו לאוהל, והוא שבשעה קלה לפניו עת הדלקת הנרות ואחריו הדלקת הנרות ירד לחפילת מנהה בבית הכנסת הגדול למיטה.

ירד שבת – בעת תפילה שחירת

יום שני יג שבט

בסביבות השעה שמנונה נכנס הרבו לייחידות כללית לארוחם שהגיעו לרוגל יריד שבט.

השיעור לאורחים ארכה כחצי שעה. בתחילתה דובר על משמעות יום ההילולא והחוכמה והזכות של כל אנשי דורנו להמשיך בעבודות הק' של הרבי נ"ע בעיל ההילולא. כן הוי בדברים ונחבט על פרישת השכטע, פושת מתן תורה, תוך גש על ענין 'בכל ים יהו בעיניך חדשנות' ונוסבר החות הפנימי המקשור בין הפשיות נשלה – תרומה. לבסוף, קרא הרבו להוספי במעשה בפועל שיהיה ניכר ונרגש בדומה לאילן אהולך וצומח – כהוורתה ריה לאילנות.

אחרי השיחה עברו קהל האורחים והגיטו פ"ז והרבו נתן לכאריא זולר שליחות מצויה לצדקה, הנהוג, כאשר מברך כא�'יא: 'ברכה והצלחה'.

אחר כך נכנסו קבוצת חתני בר מצווה והורייהם, והרבו אמר לפניהם שיחאה שארכבה למלחה מעשר דקוט, לבסוף נכנסו קבוצת חתנים וכלהות. כל קבוצה קיבלה ברכות מיהדות לה, כשיצא הרבי מהיחידות לקח עמו את חבילות הפנימיות, לפני שיצא הביט לعبد ארון חזוזש כשלוחש משחו בשפתינו.

בפועל והרבו הרבה להdagש כי הלימוד וקיים ההוראות כמו גם מצות הצדקה יקרו בו את הגאולה השלימה.

בסיום הייתה חלוקת המשקה – הפעם חילק הרבו כעשרות בקבוקים – ואחריה התחיל הרבו את נינן הרקפות לאביו רלו"ץ ז"ל, רמו לחון לנגן 'היר... שיבנה' והתחל בעצמו לנגן ציעט נייט.

בין השיחות עודד הרבו את השירה פעמים ובות.

ההתוועדות הסתיימה בשעה 3:00.

חפילת מעריב התקיימה הפעם בכניסה'ן הגדול למטה, מפני ריבוי הקהיל בלעה"ר.

אחרי מעריב יצא הרבו לקידוש לבנה, בסיום ענין הרבי את ציציתוי ג'פ' וביקר את העומדים סכיבו: 'א גוון זוזד' נילילה התקיימה התוועדות הסידים לרגל יריד שבט בשילוב שמחת סיום הלכה בשיעור היומי כומבאים.

יום רביעי י"ב שבט:

חלוקת הדולרים נמשכה למשך ארבע שעות.

שבירך הרבו נסעים אחריו מנהה, פנה להר'ה'ת ר' שביה פלש שי' ובירכו: 'בשורות טובות'.

כשיצא הרבי מתחפלה מעריב סימן להרים דף (דענני קדרשה) מהרצפה.

היום יצא לאור ספר המאמרים מלוקט ח"ז – מאמרי 'ק'admior Shlitya Shil' מוגחים ב'קונטריס' במשך שנות תש"ג.

יום שני י"ג שבט:

הרבי נסע לאחאל, לפני הגטעה נתן הרבי לעומדים סכיב המכונית מטבחות לצדקה.

יום שלישי י"ד שבט:

כשללה לבימה לא הסתובב לעודד את השירה לעבר הקהיל.

הפלחת ערבית התקיימה הפעם (זמן הרגיל) בזאל הקטן למלחה מפני ההכנות ליחידות בכניסה'ן הגדול למטה.

יל: 'קונטרס ט"ו' בשבט – תש"א'.

לפני שנכנס ליחידות בירך חותן וכלה שעמדו ליד המעלית: 'חול טוב', בשעה טובה ומצוחת. בנין עדי עד, בשעה טובה ומוצלחת'.

יום רביעי ט' ז' שבט:

הרב נסע לאוהל, לפני הנסעה נתן סיור לחתן ובידכו. לפני כניסה למאהול התחפלו מנהה ורבניהו ונתנו משבעות לזכקה לעומדים ליד המכנית, וגם קרא לצלם לבוא לקבל צדקה.

כשב הרבי מאהול התחפל מנהה ורבניהו והוא היה הפטעה בלתי נגילה. הרבי החל למליך שטרות לצדקה, אך שלא כרגיל - הפעם נתן שטרות של 5 זילר. ככל הידוע

מדובר באירוע חסר תקדים שאכן עורר התרגשות גדולה בקרב הציבור והזמין ספירות החל לוודם ל-577 קה"ל גדול ביחס וכאותא, קטן ונדרל, קיבל את השטר מירו הק' של הרבי – שליחות מצהה לצדקה.

החולקה נמשכה קרוב לשולש שעות, בדרכן צאטו חילך הרבי לכמה שהגיעו דע וודין לא קיבלו אחרי שכבר נמס נגעהית חור ופנה לעבר הצדוק וודוד בידו הק' לילד קטן.

יום חמישי ט' ז' שבט:

הרבי נסע לאוהל (לבוש במעיל).

יום שישי י' ז' שבט:

יל' ספר המאמרים באתי לנגי' ח'ב.

שבת קדש פ' יתרוג, ז' ז' שבט:

בקရיה'ת כשהגיעו לעשרה הדברות נעמד הרבי כשפוני עבר הבעל קוויא, ובסיום קריאת הדרשות הסתווב והמשיך לעמוד כשפוני עבר מורה.

ברוך חורה מבימת הקוריאה לבימתו סימן הרבי להרים חומש שנפל על הרצפה.

העוברה שהשנת קוראים בתורה על מתן חורה, עמרה במרומי השיחות בתהוועדות.

השיחה הראשתונה נפתחה בהקדמה כי אם בכל שבת יש עניין כלשהו יש ללקחת לכל שבתות וימות השנה, שבת זו על אחת מה וכמה. לאחר מכן היה הסבר מופלא, בארכיות ובחרচת הביאור על כך שמתן תורה הוא ענן הנישואין ("תורה צוה לנו משה מוזה" – מאורתה) על פי דברי הגמרא כי השם קידושין פירושו "דאסר לה אוכל עלא כהקדש".

הרבי ביאר כיצד בעניין זה בא לידי ביטוי עיקר החידוש של מתן תורה ונגילה כיצד הדברים משתלבים עם התונן הפנימי של הכתוב "את דבר אלקים שתים וו שמעתי" –

בחדר הפנימי שבין מצוח עשה וממצא לא העשה, בפעולה המצוחה בעולם, בעבודת האדם את קונו וכו'.

אחרי השיחה הראשונה הורה הרבי להורה ג' ר' יצחק רישפארט שי' לומר לחיים.

בשיחה הבהה היו ביאורים נוספים בפרשת השבע – בעניין ההבדל שבין מלחת מרדן עליה מסופר בחומש במדרבר והעכודה שיתרו כהן מרדן כא למשה רビינו וגנאייר. ועוד.

בתוכם הדברים היו הסברים על נושאים שונים בעניין לימוד והבנת התורה ולבסוף עזרה הרבי על קבלת החלטות טובות לחוספת לימודי התורה בהבנה והשגה ובקיימות עחים לתורה עד למצב של "זורחות אומנותו".

הרבי אמר גם מילים ספורות על היארצייט'ה היילוא של כ"ב בשבט כשהוא מזכיר שהשם 'חיה מושקא' הוא בגנטמירה עט' וקיים ואת לקיים העודו "זוקיציו ורננו שוונני עט'" בתוך נבולות הומן – עט – והמקום.

התהיהות למאירועים הימים האחוריים הייתה במהלך ביאור עמוק בהכן הפנימי של מצוח לא תעשה ומשמעוון לעתיד לבוא כאשר יקיים היעוד הנבואי – "זאת רוח הטומאה אבעיר מהאור". הרבי אמר כי המלחמה שנערכה עתה בין אומות העולם אין לה ענן עם בני ישראל כמפורש בילוקוט שמעוני כי כאשר ישראלי מתחבלים אומר להם הקב"ה "אל תתריאו... הגיע זמן גואלכם" ומלך המשיח עומד על גג בית המקדש וכמי – "ענויים" הגיע ומן גואליהם. יצוין כי הרבי דיבק כי מלשון המדרש שמלן המשיח עומד על גג בית המקדש כבר בני ועומד וגנו מושלים עד שהמשיח יכול לעמוד עליו – במחאה בימינו.

אחרי השיחה השנייה (לפני חלוקת המשקה) הורה הרבי להlon הרומייט שי' לנגן יהיר.. שיבנה.

אחר כך הודיע הרבי על חלוקת המשקה. הרבי חילך כעשרים בקבוקים, בין העולים בלטה קבוצה של כעשרה מתלמידי החתימים היוצאים (משמעות צורתם) למדוד וללמוד תקופה מסוימת בערים שונות ברוחבי וויסיט, כל עיר קיבל בקבוק משקה מיוחד, כן קיבל בקבוק הרבו ר' שמואל פלוטקין שי' החוויל לשילוחו בערים ברודיטשוב חיטאטמר לאחר שהיה קצחה בבית חיינו.

כרגיל, אחורי האלוקה החל הרבי בעצמו את ניגון ההקפות לאכיו ולוי"ץ זיל' ובמהלך השירה עודד את השירה במרק' רב.

הרבי הוציא אוזות ברכה אהרונה והזהוועדות הסתיימה בשעה 3:45.

יום ראשון י"ט שבט:

שיצא הרבי לחלוקת הדולרים נתן סיור לחותן ובירוט, התלוכה נמשכה כמה שעות ובסיום שביע, הגיע קהל אלפיים מכל העדות וההונגים.

בمعנה לשאלת פופ' יומי' בדנובר שי', בעית החלוקה, החיחס הרבי בברדור למצו בארכ' ישראל - 'שכתוב בחוזהש, שזו'י ארך אשר עני ה' אלקין בה מדרשת השנה ונע' אהירותה שנה'. כאשר ישכלה בפניהם יראו שכך כתוב בחוזהש - "פארולדאן זיך אויך דעם אויבערשטן".

יום היוצאים הילולא כ"ב שבט:

ביום שלישי אמן קצ' לאחר תפילת מנחה נסע הרב לביתו (ఈוואן חגור באבנט) שם התקיימה תפילה עברית רק קהל מועט, יחסית, ונכח בתפילה והשתתף בהאגונה באמצעות השידור החיה.

마וחר יותר התקיימה ב-1977 התוועדות מיוחדת שבמוכרעה עמד סיום הש"ס עי' השלוחים שי' בכל קצ'י תבל. רק חלק מהלומדים השתתפו במעטם והאחרים הסתפקו בהאגונה כשיורן חי. החיווש הפעם היה שגם הוושמעו דברים בשידור. וברבים להדרן' השמי' אף זאת בשידור,

כ"ב שבט - בנינו אחרי תפילה עברית והלכה הולודיא

יום שני כ"ג שבט:

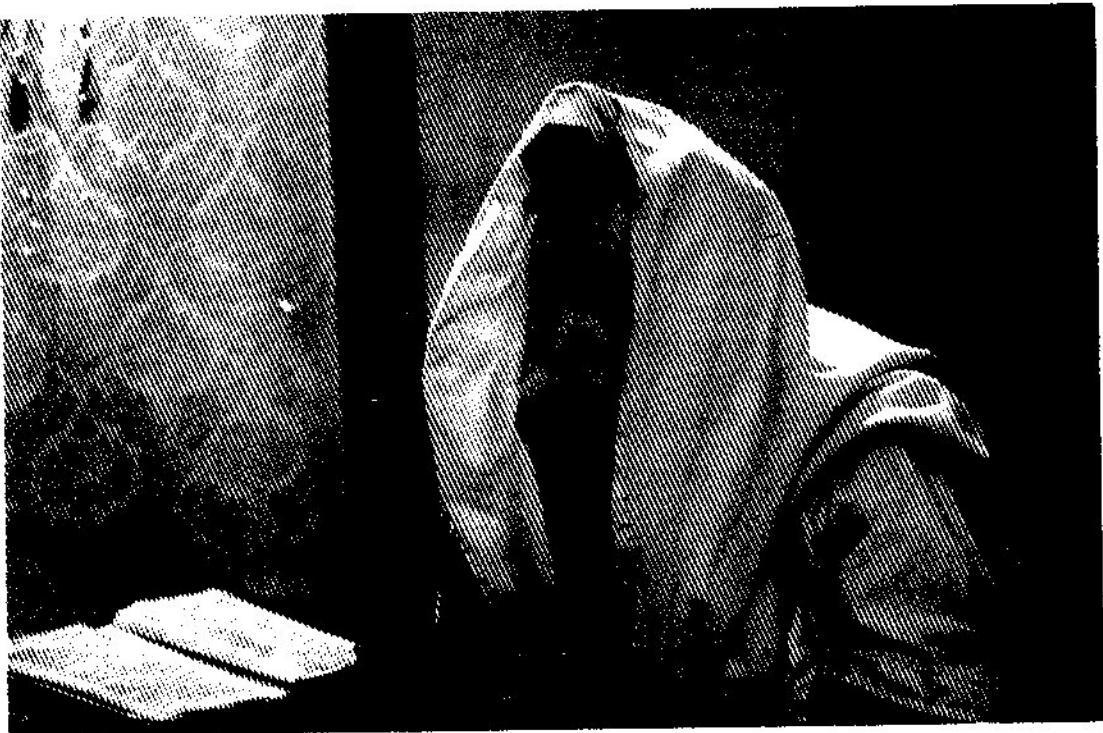
קראו בס"ת החדש שהוקדש עי' הדות מדינת קונטיקט, באגדון שליח בעיר הרטפורד הרה"ת ר' יוסף-יצחק גוףין שי', לעליון נשמת הרבנית הצדקנית נ"ע (שמחרתים ביום רביעי חל היאנץ'), בעית הכנסת הס"ת לארון הקורש שדו' שישו ושםתו בשמחת תורה והרבוי ליה את הספר במבט עיי' הק' עד הכנסתו להיכל ובינתיים הרבה עודד את השירה במנזר.

בשוב הבוי מהאול החפללו מנוח מערכית, הניגן המולוה היה ישישו ושםתו בשמחת תורה כהמשך לתפילה טהרית.

ב-1977 מורגשת חוכנה לקראת כ"ב שבט. בין השאר נודע על טידורה של פעולות הכהנה ליום זה, שבוצעו עי' נשי ובנות היבץ. הפעולות כוללות מילוט מוסטפה של שיעורי תורה ופעילות עניפה של 'מצבעים' להפצת יהדות ברוחבי העיר. ליום עצמו נועדה תכנית יהודית ומיד לאחריה נודע כינוס עולמי של השלוחות שלט המברך את הבאות אליו כבר מתනוס בחוץ ועד מלפני השבת.

בערב התקיימים ב-1977 מועד מיוחד, משתתפי השיעור היהודי ברמביים, בארגנו הנמרץ של הרב מנחם גולדיצקי שי', שערכו מסיבת סיום הלכות בשיעור היהודי ג'פ' ליום חמירו ייחדו עם לשכת עורת אחימ' שארגנה מסיבת קבלת פנים לפעלים שנבו לאחרונה משליחות ברוסיה - תלמידי התהימניים שהיו שם תקופה ממשיכת כדי ללמידה ולמדוד והרב ר' שמואל קמנצקי שי' המכון כרב העיר דניפרו-פודולסק והרב ר' שמואל פלוטקין שי' המכון כרב העיר ברודיטשוב, שהחו' כתת לביקור בבית תיינו. בד בצד שימוש המועד מסיבת צאתכם לשולם לקבוצה של כעשרים הח' הגנסעיםicut למספר חדשם.

כל אלה ישבו על הבימה ובביהכנס' היטב אל שולחנות ערוכים - לסייעה מכובדת תרומות הנדייב הרה"ת ר' ששרדרזוב וויס שי' - קהל גדול.

כיב שבט – בניית שבוחוב פרוינט

אחרי התפילה חילק הרבי לכארוא' שני שטרות של דולר לצדקה. כתע נפתחו הולאות, גם לאלו שלא היו יכולים להיות נוכחים בעעה החתיפיות ניתנה האפשרות להכנס פנימה ולקבל את שליחות המזווה לצדקתו מידו הק' של הרב. בסיטום החלוקה הנניס הרבי שני שטרות בסופו סיידרו ועלה לחדרו הק' כשמעוורד את השיריה בידיו הק'.

במשך היום קיימו עשי' ובנות חב"ד' חכנית מיוחדת במסגרת יומן עין ותפילה' שבמהלכו עלו לציון הרבנית נ"ע, החאפסו ללימוד ולתפילה וכוי' ובערוב היום קיימו אסיפה העתועורות כללית במחלה שאמרו גם פרטימ מעוניינים על תולדות הרבנית נ"ע כשהמרצים קוואים למדוד מדריכיה ומעשיה.

ב-1977 התקיימו מאוחר יותר, לאחר לימודי המתמד שי"ל לכבוד היום, התועוזות והצדיקים – לרגל יום ההילולא – בראשות השלוחים הרה"ת ר' גרשון מענד גליק שי' ור' יהודה ליב רASKIN שי', שהთועוזו עד אור הבוקר.

ראש הישיבה הגאון רבינו יצחק פיקארסקי שליט"א ובהתועוזות עצמה שודרו דברי ברכה מאובבע קצוזות: הרה"ג ר' יצחק דוד גודנר מאוסטוליה, הרב ברוך שלמה אליהו קזון' השלחין לקלייפורניה שירר מרסיה, וכן נשמעו דבריו העזרות מהרב אברהם קארח מפלורידה והרב שמואן לזרוב מטקסס.

התועוזות ארוכה ומן רב אך בנצח השכימו כולם כמובן. מי שיכל היה, נבנש לבתו של הרבי ונכח בוגפו בתפילה אך מובית הציבור האזין לה בשידור ב-1977 ובמקומות אחרים, והכל הטו אונן להפילהו של הרבי בנעימה הקדושה המיוחدة במינה.

בשעות הלילה המאוחרות י"ל: קוינרדם כ"ב שבט – חנש"א' – יארציזט-הילולא השלישי של הרבנית הצדיקית מרת חי' משקא נ"ע זי"ג.

במשך יומם הייאציזיט נסע הרבי לאוהל. בשובו, לבתו, התפלל חפילת מנוחה לפני התיכה ואח"ב ניגש שי' לתפילה ערבית.

ההתוועדות התחלקה לשולש שיחות ק' רבות תוכן שהוברו בהם נושאים שונים. במרכזה השיחה הראשונה, למשל, דובר על התוכן הפנימי של 'שקלים' ככופר נפש לפדרות את נפש האדם והמשמעות המعيشית של הדברים בנסיבות הצדקה.

השיעור השנייה נפתחה בדברים בקשר לחגיגת המילוה מלאכה הנערכת במצואי שיק פ' משפטים מר' שנה (לטובת ארון גמלות חסדים שומר שבתי הופעל בקרואון הייטס והעשרות בשנויות). הרבי אמר כי שם שקריאת ד' הפרשוות פעם אחת בשנה היא כדי ללמד מכך כל השנה, כך על המילוה מלאכה להביא תוצאות ממשן כל השנה כולה והטייף בדברים על מעלה הצדקה והקשר שלא רק לשקלים אלא גם למשפטים.

בהמשך השיחה דובר על משמעות העניינים לעיד לבוא כאשר תהיה נשיאות ראש של בני ישראל לא רק 'אתה בשנה' אלא תמיד. מכאן נסב הדיבור על התורה שליעיד לבוא 'תורה חדשה מאתי חצא' והרבי עורר על תוספת מיוחדת בימודו פנימיות התורה תוך כדי הסברים חדשניים במשל המפורטים של אדה'ז' המדרמה את התגלות פנימיות התורה בדורות האחרונים לכתישת האבן שכתר המלך כדי לרפא את בן המלך.

גם בשיחה הבאה, השלישייה, דובר על התורה שליעיד לבוא ובעיניו היה כיior מופלא, בביטחוןם בלתי רגילים, על התוכן הפנימי של המושג 'ישראל' אויריתא וקוב'ה' כולה חד'. – זה – אמר הרבי – אחדות שהופכת את הכל למציאות אחת, והאמת היא שהדבר נעה מכדי להקרה מציאות' אלא שאין לנו ביטוי אחר להגדיר את ההתחדשות המחוללת....

בסוף השיחה החכוו שוב שני הנושאים עליהם הייתה התעוררות מיוחדת למעשה – מצות הצדקה ולימוד והפצת פנימיות התורה ודובר על חלוקת המשקה.

הרבי חילק מספר בקבוקי משקה לאיירעים שונים והאחרון מביניהם היה הרב שמעון גולדמן שי' גבאי קופת הגמ"ה. כנהוג, הוא חבקש בראשו שטרימיל ומספר סייפור חסידי. כשיטים החל הרבי את ניגון ההקפות לאביו ולייצ' זיל ואחיך הוכיר על אמרות ברכה אחרת.

ההתוועדות לא נמשכה זמן רב (והסתימה בשעה 3:20 לערך) אך כאמור היה בה שפע של ביירורים גפלאים בכמה וכמה נושאים והוא גם היה שמה למרי – הרוי זו שבת מברכים החודש אדר.

הניגון של פורים (הלהן של יעה בימי אחזורש') הושר כמה פעמים ממשן השבת וליה את הרבי שנוננס לתפקיד השבת ולא מירוח המתהלים בשבת בבור.

למחות, כיב שבת

יום חמישי כ"ג שבט:

גם הימים נסע הרבי לאוהל.

יום שישי כ"ד שבט:

לחפיית מנוח ירד הרבי כסיטידור נומח בידיו וננתנו לחתן שעמד (כרגע בבית) ליד המדרגות ובירכו.

מספר דקות לאחר מכן נסע הרבי מביתו ל-77, כשייצא הבחין בהתח' חסיד'מאיד כהן שי' ושאל את הריל'ג באם יש לו מטבחות, כשהחשיב היריל'ג בשלילה שאל הרבי את הריביך, ולפועל הוציא הרבי מיכסו מטבח, קרא להתח' הניל' וננתנו לו בשליחות מצוה לזרקה.

שבת קודש פ' משפטים, כ"ה שבט -

שבת שקלים ומבה"ח אדר:

לחחים נסס הרבי בשעה 30:8, כשלעה על הבימה הסתווב כרגע.

כל משך אמרות התהילים עמד הרבי, הרבי לא סיים את התהילים עם המניין (כחסיטים המניין אוחז בפרק קל).

בחלק האחרון של השיחה דובר במיוחד על השלוחות. הרבי עמד על כך שבעצם יש לכל אחת מהן חלק בעבודה כוון והקל בשכר על העבודה שנעשית גם במקומות יתוקנים. הרבי התבטא כי מכך וזה רקיך כל אחת מהשלוחות שליחות מיוחדת – להביא את שמות חורש אדר להודים רבים ככל האפשר וטיסים בדברים על מנת כל אחת שליחות מצאה תחת זרקה שנין Dolim צפליים לתושיה' במובן של תוספת רבה ולא רק פעמים בלבד.

אחרי השיחה נינsha כל אחת מהשלוחות קיבל שני Dolim מידו הק' של הרבי ואחריו שמאות המשתפות עברו, החללה החלוקת הגילית בכל יום ראשון. הפעם – מתוך בית הכנסת, בהמשך החלקה שלוחות (ולא באותו הרגע ליב פתח המעלית).

את הספרים שקיבל הרבי מאנשי בית ההליקת, הניה לידי ע"ג הסטנדרט – תחת ספר השליהות הגניל, (– בדרכם מניחים את המוכרים במוקם המהיר ליה).

המעמד נמשך מספר שבועות, והרבו יצא מביתו כשניבו ב' החבילה – של המכבים והספרים, בדרכו המשיך הרבי וחילק לאלו שזע הגינו וудין לא קיבלו.

יום שני ז"ר שבתו:

לפני שנסע הרבי לאוהל נתן סידור לחתן ובירבו, וכן נתן לו מטבחות לזרקה כוגnil. בחוץ ליד המבונית ביר' נסעים, וזה להם מטבחות לצרקה.

יום שלישי כ"ח שבתו:

תפקידו מנוחה ירד הרבי קצת באיחור ובוחרת הש"ץ עמד.

שנכנס הרבי לתפקיד מעיריב הסיד טלית ותפילין שהו מונחים על גבי ספר.

יום רביעי כ"ט שבתו - ע"ח אדר:

יל בדףו – מוגה ע"י הרבי – השיחה שאמר הרבי לשלחות ביום ראשון.

שנסע הרבי לאוהל. לפני שנכנס למכונית ביר' גווען, פאר גיזונטערהיימן, זיין בהצלחה הרבה, א פרילעעןש פורדים. וחילק זרקה לעומדים שם.

כשחזר הרבי מהאהל והתפלל, כוגnil, מנוח מעיריב, בטיסות תפילה מעיריב הכרתי הగבאי הרזי הכהן כי"ץ שי בשם המוכירות אשר הילק הדולרים – היא עצקה! אחיך ירד הרבי מהבימה וחילק שני Dolim לבאריא לעזקה החלוקה ארוכה כעשר דקות, ונסיומה יצא הרבי כשמעודד את השירה בינו והק'. טרם צאטו ביר' נסעים כוגnil.

במוצאי השבת התקימה, כאמור, המסיבה של קון הגמ"ה. היה זה בבית הכנסת 'בית מנחם נחום' שבכונה והשתתפו בה ונשאו דברים רבים חשובים וראשי ישיבות וכן ריביט מתושבי החכונה.

במוצאי הערב עמד המכוב שנהלת הגמ"ח ומתחה קיבל מהרבי בו הוא מברך אותו לדגל המלאות מלכה ומאלל הצלחה בעבודת הגמ"ח ולפניהם מציין שהכל צריך להיות בתוספת מיוחדת בהתאם ליאורה של השנה – שנה 'אראו נפלאות'.

בשוליו והמכוב הוסיף הרבי בכתב ידו הק' – "מצורע' השחתפות בליל". יצוין כי המכוב שמראו מקומות וזרעות כל אחת מהן צריכה תלמוד. למשל – על ההפנייה שבראש המכוב להנחלת הגמ"ח יש ציונים בדבריו חזיל על מעלה גבאי זרקה, על כך שהרמו של השנה 'תאה' שנה אראנן נפלאות' התפשט בחפותות ישראל יש ציון ברמב"ם (ה' מרמיט) בעונין תוקפם של הנגנות שהתקבלו בכל ישראל וכנהנה רבות.

במוצאי'ק נודע שהרבוי יזכיר למחרות ביום א' אחריו תפילה מנוחה – לנשים שבאו לכנס השלוחות העולמי הראשון, הדבר היה בהפעעה ועורר מיד התרגשות.

יום ראשון כ"ז שבתו:

אחרי תפילה שחרית נודע כי את השיחה לנשים יאמר הרבי עתה (ולא אחריו תפילה מנוחה – כפי שתוכנן אთמול), זאת ע"פ בקשה נשים רבות הנושאут בדור היום).

בביהכני' ושתרכו אותה שעה תווים לקבלת השטרות כדי' שבוע, אך הקהיל כללו התבקש לצאת ומאור משתפותה היכnos נכוו פנימה.

הס הושליך כאשר הרבי נכנס לביהמ"ד – בידו ספר השליהות'anganlite שדי' ייל מטעם נשי ובנות חכ"ד – ונעמד במקומו (על בימת התפילה). בתחילת פנה לעבר קהיל הנאספות, הציע להן – בחיזוק – לשכט ופתוח בשיחת הק' שנמשכה כמחצית השעה.

בפתח הדברים עמד הרבי על מעלה הזמן – הימים שלאחר שבת מברלים חדש אדר החודש שבו 'ערבי' בשמה' וביאר כי המשמה צריכה להקיף את כל הפטרים. הן ברוחניות (שמה' שביבאה לדרגה געלית שלמעלה מהשגה – עד לא יעד) וכן במשמעות – במלוח מנוח איש לרעהו ומחנות לאבינוים בפועל ממש.

אחר כך היה ביאור בפרשת השבוע, פ' תרומה, וכן באיר הרבי את תפkirה המיחוד של 'עקרה הבית' במשמעות של הפיכת הבית, היהודי למשכן לקב"ה.

למשמעותו בשיעור שע"י בית חכ"ד מנדל בהנחלת הרוב שמואל גראומן שי' שכתו על המשך השיעור גם בגין האזעקה. ובקשה ברוכה עברו משפחותיהם: ואשר חילקן. בדיקת התפילהין והוחחות של כל הנוכרים במקتبן. אזכור עה"צ.

לייחדי מתי'א שכטב בתוך הדברים במקtabן יכלם מלאים דאגה וכו':
א. חודש בפי'כ כשרים המלאים ביחסו כהור' שומר ישראל. ב. ואולי ציל בדחתופהמי' (בדיקת התפילהין והוחחות) שלנו. אזכור עה"צ.

ילד מכפיה שכטב שפוחד עקב התקפת הטילים שאירעה וב קיש ברוכה:
 לא לפחד בדיקת התפילהין והוחחות, אזכור עה"צ.

בmeaning על דוח' בעניינים שונים, של הנהלת ישיבת תומכי תמיימים המרכזיות: גודול זכות תורה וכור' בהתקרב הגאולה – הולך וגודל כור' חמונן. אזה'צ.

בmeaning למכtab קברצת התמיימים הנטועים לרוסיה הדגש הרבי בהדרגה כפללה את המיללים (שהיו כתובות במקtab): שהנסעה היא ברשות הנהלה והורה שכולם ידקו את התפילהין שלהם לפני הנסעה.

לא' מאג'יש בפאריז בmeaning על איזוחלים וברכות לרجل ייד' שבט:

תוח' על הברכות וכל המביך שטבך בברכתו של הקב"ה שטוטטו מרובה על העקר. אזכור עה"צ.

להתמיימים השלוחים במלבורן אוטונליה שביקשו רשות לבוא לי'יא ניסן בכתבם ש'זה יוסיפ' יותר היה בחשיבותו ולימוד התורה':

הרבי הדגיש את המיללים: "יוסיפ' יותר חזות' והוסיף: עפי' כדי' ויהיה בשערום, אזכור עה"צ.

להורה'ת ר' יצחק שטינגען שי' על דוח' החטיפות בתומ'ץ:

המצויב נון' ות'יה, אזכור עה"צ.

meaning לדוחות בימים אלו:

נת' ות'יה ותהא פטולה נשכח ובוהוספה והוזיג', כתניתה כה דודיל וברכבתם דכל המוסף מושפעין לו. ובמיוחד ברכבתו דהקב"ה שטוטטו מרובה כו'.

והוזיג' – חדש כסלו – חדש השלי' – חדש אדר' – חדש דמי' דוכחה, ומושפעם זקץ – שבי' ימי' מגינה – ט' יירד, ט' והוותם דמי' דוכחה, ומושפעם וסיום ווותם בחודש העשוי'ו, י' ואדר'.

בשנת ה'י' (**ת'הא**) ש' (נת' **א** (ראן) ג' (פלאות) אזכור עה"צ.

לבעל חנן דלק שכטב שהחנה נגעה בתרצהה מטיל עירקי:
 ז' ימלא חסרונו בכפלים.

לחיל שרצו לחיבבו לגלה את זקנו:

כמה וכמה מצה'יל מגוזל זקן כמפורסן.

ח' שבט: meaning לשאלת כיצד להתייחס להוראות הגיא בענין אישימת חרדים ולבישת מסכת ג' לאור הבתוון בה' שלא יהי' צורך בכל אלו. ומהו העצה לרגשות הפחר בעקבות האזרעיות:

ז' בשו'ים 1) אל פרוש מן' חצביה, ובפרט במקום שיש ג' פניות ובנויות בה'.

ההעיר מציווי יעקב: כמה תחדרו 2).

כ' בונגע לטמשה.

בונגע להרגש – בבר מיקתי' אמרורה כמה פנמים.

והוזיג' – שבת (שבוע) שידרה.

ובפרט שכ' מצב – אמרה **צורת אוד** והבוחן בה'י הס' טובבנהו (3).

(1) או'יח סריס מקען (מאבות פ' ב' מ'ז. ו/orה תענית יא, א).

(2) מקץ טב, א' ובפרוש'ו.

(3) תהלייט, לב, יז'ז. ו/orה באורכה לקו'יש שמות שני' זו.

להרב אליעזר ליכטנשטיין שי' מירשלים תיז' בmeaning על דוח' משיעור מרכז' ברמבי'ם ג' ב' ל'ום באור לח' שבט עם שמיית את הארעה:

וגם זה ימחר וקדים ובני ישראל גור'. אזכור עה"צ.

להרהורית ר' יוסוף יצחק הכהן בצמאן שי' שכבר ע"ד
הכנסו לתפקיד בישכתה עורת אחיהם (שלחי ניסן):
ונזיהה בעודה הניל ששבוחות הקדש היא וכו' וכי אוכיר
עה"צ.

לא' שכחוב שאין לו מנוחת הנפש, זה גורם לו
לחילשות בקיום התומיצ'ן:
הנוגגה יוסדיות ע"פ השו"ע זהה גם יביא למנוחת הנפש
זהעה"צ.

להרהורית ר' דור נחשון שי' עד פתיחת אולפן לעולי
רוסיה במצוות עלייה:
אוכיר עה"צ להצלחה רבה ובהווסף וכו'.

לקברצת נשים שרצו לעשות פעולה מיוחדת בהפעלת
המעיינות (שלחי שבט):
שיין להנחלת אגדת חז"ל (כולל נשי חז"ל העוסקות באהבת
ישראל טעם הוסדם יותר משלשים שנה).

לא' התומימים בمعנה לשאלת אם נצרכת הנחת תפילה
וק"ש קתנה קודם טיעמת מונות לפני התפילה:
כעתך רב חב"ד.

לקברצת תלמידים הנושא מטעם לשכת עורת אחים'
לഫ"ץ המעינות ברוסיה:
כדיות בדהתי' לפני הגנינה.
הרבי גם הקיף חלק מהמכתב והוסיף: אונעה"צ.

לא' התומימים בمعנה לשאלת אם להמשיך לימודיו
ב"ס' או באה"ק:
כפושט כעת הנהלת הישיבה בה לוועד וויה אוכיר עה"צ.

בمعנה לדוחות בימים אלו:
נת' ות"ה וזה פשלה נשכח ובהוספה והוסיג, כנחות כה
חו"ל וברכתם דבר המוסף מוסיפים ג', ובמיוחד ברכות דהקב"ה
שמדוברו מרבבה כ'。
והזמיג - בחודש העשרי יהי' קדש
וממשכו - ביחס דיזום ההילולא דנסיא דורנו בעשורי בחודש
וממשכו בחודש אדר דמול כל בניי ברא.
בשנת ה' (ה) ת' (ה) ש' (ה) נ' (ה) א' (ה) נ' (ה) א' (ה) אוכיר עה"צ.